

[Holger Hansen.]

omfattende betænkning, men vil henvise til den og understrege, at denne betænkning jo, så omfattende som den er, nok vil blive læst og også læst med interesse de steder, hvor denne nye administration nu skal opbygges. Folketingsudvalget har på vigtige områder fundet det rigtigt at klargøre, hvilke tanker der har ligget bag de forslag og de ændringsforslag, der nu er til behandling i dag. Jeg vil godt gøre nogle enkelte bemærkninger om visse af de vigtigere spørgsmål, som er fremdraget i form af ændringsforslag, der er tiltrådt af flertallet eller af udvalget, eller som er stillet af mindretal.

Vi fra venstre fastholder forslaget's bestemmelse om børne- og ungdomsværnets sammensætning. Vi finder, det er rigtigt, som det er fremhævet i forslaget's bemærkninger, at der er behov for større sammenhæng imellem behandlingen i socialudvalg og i børneværn, og vi finder videre, at vi ved det foreslåede bevarer den værdifulde tradition, i hvert fald foreløbig, at det er muligt for kommunalbestyrelsen at udpege mennesker uden for dens midte til at være med i administrationen af disse vigtige spørgsmål.

Også jeg vil ligesom hr. Asger Jensen gerne gøre et par bemærkninger om ændringsforslag nr. 2, hvorved planlægningsbestemmelserne foreslås ændret i forhold til forslaget. Denne ændring er, når man læser den, tilsyneladende meget lille; det er svært at få øje på, hvad det egentlig drejer sig om. Men dykker man ned i betænkningen, viser det sig, at det, der har været folketingsudvalgets og ministerens mening med ændringsforslaget, har været at understrege kommunens centrale placering i planlægningsproceduren, at understrege, at det er herfra, udspillet skal komme. Det er altså ikke en planlægning, der skal trykkes ned fra oven, det skal være noget, som kommunen først og fremmest har initiativet og udspillet til.

Jeg kan om kvalifikationsnævnet henholde mig til det, hr. Asger Jensen sagde for et øjeblik siden. Vi er positive over for det ændringsforslag, der er stillet, og tror, at vi hermed lukker op for en udvikling. Tiden vil vise, hvorvidt muligheden vil blive benyttet. Her forpligter vi altså amtskommunerne til i deres førstegangsudnævnelser at

høre dette kvalifikationsnævn, og så må tiden vise, hvor meget kommunerne vil benytte sig af det fremefter.

Til det socialdemokratiske ændringsforslag til § 26 om sygekasseproblematikken kun den bemærkning, at jeg tror, det er rigtigt, at denne sag nu gøres færdig. Det er rigtigt såvel over for sygekasserne, over for sygekassernes personale som over for de kommuner, der i fremtiden skal administrere sygesikringsordningen. Derfor ønsker vi at fastholde forslaget's tekst og må anbefale at stemme imod ændringsforslaget til § 26.

Med hensyn til lovforslag nr. 107 om åndssvageforsorgen og de to ændringsforslag, der er stillet hertil af socialdemokratiet og SF om en udvidelse af medlemsantallet i det centrale vejledende råd og de lokale vejledende råd blot dette, at vi finder ikke, at den løsning eller det forsøg på en løsning, der her præsenteres i form af ændringsforslag, gør lovforslaget bedre, tværtimod. Vi har i udvalget meget grundigt drøftet dette problem og også søgt at finde veje, der måske kunne løse problemet anderledes, end det er sket ifølge lovforslaget, men det er ikke lykkedes. Jeg synes ikke, at vi i de drøftelser, vi har haft, har kunnet finde bedre veje end dem, der er angivet i ministerens forslag, og derfor vil jeg anbefale, at vi stemmer imod de af mindretallet stillede ændringsforslag, ligesom jeg anbefaler, at tinget stemmer imod det ændringsforslag uden for betænkningen, som er stillet af VS.

Valbak: Det havde jo været meget tilfredsstillende, om vi her ved andenbehandlingen af disse meget vidtrækkende ramme-love kunne have indskrænket os til at ytre glæde over opnået bred enighed. Helt så langt nåede vi jo ikke igennem udvalgsbehandlingen, men af betænkningen vil man dog se, at der er opnået enighed så langt og så bredt, at man kan betegne det foreløbige resultat som over forventning.

Regeringspartierne og SF er således enige i alle hovedtrækkene, og hvad angår socialdemokratiets medlemmer, vil jeg henvise til mindretalsudtalelsen i betænkningen, hvor der står:

„at mindretallet kan tilslutte sig flertallet's bemærkninger om nødvendigheden af en koordinering af de sociale opgaver.“

Der er altså bred enighed mellem alle de